

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זיידמן	שם פרטי: קלאודיה
------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זיידמן		בלועזית Zaidman		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: קלאבה		בלועזית Klava		מין: ג / ז תאריך לידה: 2.5.1934
מקום לידה (ישוב, מחוז): ברדיצ'ב		בלועזית Berdichev		ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יעקב		שם פרטי ושם נעורים של האם: פאני כץ		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): ברדיצ'ב		בלועזית Berdichev		ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:		חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): רוסיה ואוזבקיסטן				
האם היית בגטאות? אילו ומתי?				
האם היית במחנות? אילו ומתי?				
מקום השחרור:		תאריך השחרור:		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת העליה: 1973		שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי בת שבע כשפרצה המלחמה. בזמן ארוחת שבת בבית הוריי, פתאום התחילו ליפול פצצות על ברדיצ'ב. כל הזכוכיות נשברו, וברחנו מהבית. למחרת אבי קיבל שני סוסים ועגלה עבור המשפחה והשכנים, וכך הגענו לתחנת הרכבת. ברכבת נסענו בקרונות של בעלי חיים עם קש על הרצפה. כך נסענו כמה ימים עד שהגענו לסטלינגרד. שם הכניסו אותנו למחנה עם סככות. אנשים טובים הביאו אוכל. את אבא שלי לא ראיתי מאז שברחנו, הוא נלקח לצבא. ברכבת כבר נסענו בלעדיו. הייתי עם אמי פאני, אחי נחום שהיה מבוגר ממני בשנתיים, והוריו של אבי.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוקואציה למרכז ברית המועצות):

המלחמה התנהלה ואנחנו גרנו במחנה תחת סככות. היינו שם מספר שבועות. מזל שהיה קיץ. התחילו מחלות בגלל סניטציה לקויה. אנשים התחילו למות, כל מי שהיה חלש לא החזיק מעמד. את המשפחה שלי שלחו לכפר מיכאילובקה ליד סטלינגרד. שם קיבלנו חדר עם עוד משפחה. על הרצפה היה רק קש. לא היו לנו בגדים, והחורף התקרר. שכנים ראו שאין לנו כלום ונתנו לנו מעט בגדים. אמי הייתה הכי חזקה, והתחילה לחפש עבודה. היא בישלה במטבח גדול, שסיפק אוכל לצבא הרוסי. כך גם הצליחה להביא קצת אוכל הביתה.

כשהתחילו הפצצות של גרמנים, אמא הבינה שצריך לברוח. היא הכירה משפחה של גויים, שבחצר ביתם היה בור. אמא העבירה אותנו לאותו בור, וחיינו שם במשך חודש. אז התחיל החורף ולא יכולנו להישאר שם יותר. אמא הצליחה לקבל עגלה עם זוג שוורים, וכך הצלחנו לברוח מהכפר. אחי, שהיה בן עשר, נהג בעגלה, וכך הגענו עד נהר הוולגה. שם עלינו על רכבת. מטוסים גרמנים התחילו להפציץ את הרכבת בדיוק כשהיינו מעל הוולגה, על גשר. הגשר התרסק, אבל הקטר הצליח לעבור עם כמה קרונות. חצי מקרונות הרכבת נפלו למים ואנשים נהרגו או טבעו. אני ומשפחתי היינו בקרונות הראשונים וניצלנו. הקטר המשיך לנסוע בלי עצירות. הגענו לטשקנט שבאוזבקיסטן. ירדנו מהרכבת וכל הרכוש שלנו נגנב. אחרי כמה ימים המשכנו בנסיעה לסמרקנד. שם גרנו כשנתיים עד 1944. היה קשה מאוד. קיבלנו חדר אחד לכל המשפחה, הגג דלף. אותי שלחו לבית ספר שבו דיברו רק באוזבקית. קיבצנו נדבות וסבלנו מכינים בכל הגוף, וככה חטפנו מחלות. הייתי בת 9-8 כשגרנו שם. אמא שלי הלכה לעבוד במשחטת בקר בפירוק בשר. חברה לעבודה לימדו אותה לגנוב בשר כדי להאכיל את המשפחה. סבי נפטר בסמרקנד ממחלות. בשנת 1944 קיבלנו הודעה שהמלחמה הסתיימה, ושאבי נהרג בקרב בעיר חרקוב.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

חזרתי עם אמי ואחי לברדיצ'ב, הכול היה הרוס. אמא החליטה שאין מה לעשות שם, ונסענו לצ'רנוביץ. בדרך גנבו לאמא את כל המסמכים. נשארנו בלי בית וכלי כסף. לאט לאט התחלנו להתארגן. בהתחלה חיינו באורווה. חיינו בצ'רנוביץ משנת 1945 עד שנת 1973. אחי נחום הלך לעבוד בטחנת קמח, וכך היה לנו קצת קמח בבית. אמא אפתה פיתות ומכרה אותן, ואז נתפסה והוכנסה לכלא. אני ואחי ישבנו ליד הכלא כמה ימים, עד שהיא יצאה. אני למדתי בבית ספר עד כיתה י"ב, ולמדתי טכנאות טקסטיל. בגיל 18 התחלתי לעבוד בבית חרושת. בגיל 19, בשנת 1953, התחתנתי עם מיכאל אלשטוט. בשנת 1954 נולדה בתי רעיה, ובשנת 1960 נולדה בתי רימה. אני המשכתי לעבוד בבית החרושת, ואמי גידלה את בנותיי. מיכאל עבד כטכנאי מכונות בחברה שתכננה ובנתה כבישים. בשנת 1961 נהרג בעלי בתאונת דרכים, בהתנגשות חזיתית עם משאית. אני המשכתי לגדל את הבנות עם אמי. בשנת 1970 התחיל גל עליה לישראל, שכנים התחילו להיעלם מהרחוב. לי לא היה אף קרוב משפחה בארץ. שכנה גויה אמרה לי, שאם לא אעלה לארץ- הגויים יזרקו עלינו אבנים. דיברתי עם אמא שלי, וגם היא הבינה שצריך לעלות לארץ. הגענו לחברים שכבר עלו, והם שלחו לנו הזמנה לישראל. התפטרתי מהעבודה, ומהר מאוד קיבלנו אישורי עליה. היינו רק נשים- אני, אמי ושתי בנותינו. אחי נחום הגיע לארץ שלושה חודשים אחרינו. הגעתי לארץ ב-2.10.1973, ארבעה ימים לפני מלחמת יום כיפור.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לשדה התעופה בלוד וחיינו בטרימינל. הציעו לנו לחיות בקרית מוצקין. את רעיה שליחתי לקיבוץ בית אלפא, היא הייתה אז בת 19. אני, יחד עם אמי ובתי רימה, קיבלתי דירה בקרית מוצקין, עד שקיבלתי מפתח לדירתי הנוכחית. קיבלנו מהסוכנות ריהוט בסיסי כדי לחיות- שולחן, ארבעה כיסאות, מיטות, כוסות וצלחות ועוד. התחלתי לעבוד בבתי זיקוק, בחדר האוכל. בנוסף, למדתי עברית באולפן.

משם עברתי לעבוד חצי שנה בחדר אוכל של אלביט. משם עברתי למספנות ישראל, שם התחלתי לעבוד בייצור לוחות חשמל לאוניות. עבדתי שם עשר שנים במחלקת חשמל, והועברתי למחלקת מחשבים והנהלת חשבונות. שם התחלתי מאפס. המשכתי לעבוד שם עד שפרשתי לגמלאות. אני פנסיונרית כ-15 שנה.

רעיה גרה בכרמיאל, נשואה ואמא לשניים. רימה גרה בקרית רם, נשואה ואמא לאחד.

יש לי קשר טוב עם הבנות שלי.